

השני ומשם נמשך השפע לעם ישראל, אבל מה שכתוב. **יֹשֵׁב הַכְּרוּבִים**
הַיָּרֵי היינו כשיושב על שניהם יחד, וזה עיקר המעלה.

אשרי חלקם של עם ישראל הדבקים בתורה ומקיימים המצוות שהקב"ה
 משתבח בהם במעשיהם ותשבחות שלהם בכרובים למטה

אָמַר רַבִּי יוֹסֵי, וַיִּזְעַלְמָא, בַּד חַד פְּרוּב אֶהְדָּר
אֲנִפִּיהַ מַחְבְּרִיהַ אוי לו לעולם כאשר כרוב אחד מחזיר פניו מחבירו

וזה מעיד שאין ז"ן ביחוד אחד, **דְּהָא פְּתִיב** שהרי כתוב **וּפְנֵיהֶם אִישׁ**
אֶל אַחִיו, בַּד הָוֵי שְׁלָמָא בְּעַלְמָא כאשר ז"ן ביחוד אחד והיסוד

שהוא שלום משפיע במלכות הנקראת עולם גם הכרובים שהם מרכבה לז"ן פניהם איש
 אל אחיו. **אָמַר רַבִּי יֶצְחָק, הָא תַּנִּינָן** (ויקרא יח) **עֲרוֹת אַבִּיךָ**
 הוא ס"מ הפוגם בז"א **וְעֲרוֹת אִמְךָ** היא לילית הפוגמת בנוקבא **לֹא תִגְלֶה**

אל תחטא ותגרום שליטתם כי ע"י העוונות מקשר אותיות רע עם אותיות ו"ה שהם ז"ן
 ונעשה ערוה, **וַיִּזְעַלְמָא דְגַלִּי עַרְיִיתְהוֹן** אוי למי שמתפתה להם לעבור

על מצות ה' ונותן להם שליטה וכח לערותם של הס"מ ובת זוגו בעוונותיו. **בְּגִוּוֹנָא**
דָּא פְּתִיב בֵּיעֻקְבַּ, מִבְּרִיחַ מִן הַקְּצָה אֶל הַקְּצָה כעין זה

כתוב ביעקב אבינו שהיה מבריח ומקשר כל הספירות העליונות מהבינה עד המלכות דרך
 הו"ק וזהו מן הקצה העליון דבינה אל הקצה התחתון היא המלכות שלא יאחזו בה
 החיצונים ותגלה ערותה ח"ו. **זַבְּאָה חוּלְקִיהוֹן דִּישְׂרָאֵל, דְּקוּדְשָׁא**

בְּרִיךְ הוּא מְשַׁתְּבַח בְּתִשְׁבְּחַתֵּיהוּ אשרי חלקם של עם ישראל

הלימוד היומי

הדבקים בתורה ומקיימים המצוות שהקב"ה משתבח בהם במעשיהם ותשבחות שלהם בכרובים למטה **כְּנוֹנָא דְלַעִילָא** כעין הספירות למעלה כי ע"י המצוות נגרם יחוד זו"ן ועי"כ גם הכרובים פניהם איש אל אחיו, **דְּכַתִּיב** (ישעיה מט) **יִשְׂרָאֵל** [יז] **אֲשֶׁר בְּךָ אֶתְפָּאֵר** שהכל תלוי בעם ישראל לפי מעשיהם כך מתפאר ומתרומם שמו ית'.

בימים הראשונים היו מוכנים לשלם הרבה כסף לשמוע חידוש, עכשיו אומרים לאדם קח כסף ותשמע לא מעוניין רק הצדיקים והקדושים מעוניינים **תָּאנָא אָמַר רַבִּי יִצְחָק, בְּיוֹמֵי קַדְמָי** בימים הראשונים היה לעם ישראל אהבת תורה גדולה מאוד, **הָוָה בַּר נֶשׁ אָמַר לְחַבְרִיָּה, אֵימָא לִי מְלָה חֲדָא דְאֹרִייתָא, וְטוֹל מְנָה כְּסָף** היה אדם אומר לחבירו תחדש לי איזה חידוש בתורה וטול ממני מאה זוז בעבור חידוש זה. **הִשְׁתָּא אָמַר בַּר נֶשׁ לְחַבְרִיָּה, טוֹל מְנָה כְּסָף וְאִשְׁתְּדַל בְּאֹרִייתָא** עכשיו בזמן הזה אומר אדם לחברו טול מאה זוז ותעסוק בתורה הקדושה, **וְלִית מָאן דִּישְׁנָת, וְלִית מָאן דִּירְפִין אַוּדְנִיָּה** ואין מי שישגיח בו ואין מי שמרכין אזניו להקשיב לו לעשות כן [יח], **בַּר**

אור הרשב"י

בנדרים (דף נ/ב) יומא דמחייד ביה רבי אתיא פורענותא לעלמא אמר ליה לבר קפרא לא תבדיחן ויהיבנא לך ארבעין גריווי חיטי אמר ליה ליחזי מר דכל גריוא דבעינא שקילנא שקל דיקולא רבה חפייה כופרא

[יז] כתב בדמשק אליעזר: ישראל ר"ת איברהם יצחק יעקב שירה ר'בקה ר'חל ל'אה.

[יח] בא וראה מה היה מוכן רבנו הקדוש לעשות לעשות כדי ללמוד תורה. איתא

הלימוד היומי

אֵינּוֹן וְעִרְיָן (נ"א וְרַעֲיוֹן) קְדִישֵׁי עֲלִיּוֹנִין, דְּקוֹדְשָׁא בְּרִיד
 הוּא מִשְׁתַּבַּח בְּהוּ מַלְבַּד מַעֲט אַנְשִׁים קְדוּשִׁים עֲלִיּוֹנִים שֶׁהִקְבֵּה מִשְׁתַּבַּח בָּהֶם
 כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב, דְּכֹהֵיב, (ישעיה ס) וְעַמּוֹד בְּלָם צְדִיקִים לְעוֹלָם
 יִרְשׁוּ אֶרֶץ הָעֲלִיוֹנָה יִצְרַר מִטְעֵי שֶׁהִקְבֵּה נוֹטַע בְּעוֹלְמוֹת אִוְרוֹת בְּסוּד יַחֲוּד
 מַעֲשֵׂה יָדֵי לְהִתְפָּאֵר וְהוּא ע"י הַתְּפָאֵרָה.

ווי העמודים ו"ק דו"א המושרשים בדעת

ווי העמודים וְחֲשִׁקֵיהֶם כָּסֶף. (שמות כז) רַבִּי יִצְחָק אָמַר
 פִּירֵשׁ סוּד ווי העמודים, ווי העמודים, הָא אָמִינָא כָּל אֵינּוֹן
 דְּמִתְאַחֲדֵן הָרִי כְּבַר אִמְרַתִּי שְׁכַל אֱלוֹ הו"ק הַמְּאוּחָדִים וּמוֹשְׁרָשִׁים בְּדַעַת דו"א
 מְקַטְרֵי קַיִמִין עֲלָאִין הֵם מְקַשְׂרִים אֶת הָעַמּוּדִים הָעֲלִיּוֹנִים שֶׁהֵם הו"ק דו"א

אור הרשב"י

נטלא אתת רמיא ליה אמר ליה לרבי קום
 רקוד לי דאימר לך הכי אמר רחמנא תועבה
 תועה אתה בה לכסא אחרינא אמר ליה מאי
 תבל אמר ליה כי עניינא קדמאה אמר ליה
 עיביד לי דאומר לך עבד אמר ליה תבל הוא
 תבלין יש בה מי שניא דרא ביאה מן כולהון
 ביאות אמר ליה ומאי זימה אמר ליה עיביד
 כי עניינא קדמאה עבד ואמר ליה זו מה היא
 לא יכיל בן אלעשה למיסבל קם ונפק הוא
 ואינתתיה.

וסחפיה על רישיה ואזל ואמר ליה ליכיל לי
 מר ארבעין גריווי חיטי דרשינא בך אחוך רבי
 אמר ליה לאו אזהרתך דלא תבדחן אמר ליה
 חיטי דרשינא קא נסיבנא אמר ליה בר קפרא
 לברתיה דרבי למחר שתינא חמרא בריקודא
 דאבוך ובקירקני דאמך בן אלעשה חתניה
 דרבי הוה ועשיר גדול הוה אזמניה לבי
 הילולא דרבי שמעון ברבי אמר ליה בר
 קפרא לרבי מאי תועבה כל דאמר ליה רבי
 דהכין הוא תועבה פרכה בר קפרא אמר ליה
 פרשיה את אמר ליה תיתי דביתכי תירמי לי

הלימוד היומי

כי הם נשמה להם, אֶקְרוֹן וְוִי הָעֲמוּדִים ונקראים אותם המושרשים בדעת
 "ווי העמודים", שכל עמוד נקרא ו'. וְכָל אֵינֹן דְּלִתְתָא, תְּלִיין
 מְאִינֹן וְוִים וכל הו"ק שלמטה תלויים מאותם ווי"ן המתאחדים ומושרשים בדעת.
 מֵאֵן וְוִים מִי הֵם הוּוִים. שְׂתָא בְּגוּ שְׂתָא הם הששה קצוות דדעת
 המתפשטים תוך הו"ק דז"א, וּמְתַאֲחֲדֵן וּמְתַשְׁקֵיין מְחוּטָא
 דְּשִׁדְרָה, דְּקָאִים עֲלִייהוּ ומתאחדים הו"ק דז"א ומקבלים השקאתם ושפעם
 דרך חוט השדרה העומד עליהם. וּבְסַפְרָא דְּצִנִּיעוּתָא תָאנָא ובספרא
 דצניעותא שנינו, וְוִים לְעֵילָא שיש ווי"ן למעלה בדעת דז"א והם השרשים,
 וְוִים לְתַתָּא ויש ווי"ן למטה בו"ק דז"א, וְכִלְהוּ בְּמִתְקַלָּא חַד
 סְלָקִין וכולם עולים במשקל אחד ונקראים ווי"ן.